

Sygn. akt VII K 93/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy wO. VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w S. w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Nowak

Protokolant Katarzyna Listwan

w obecności Prokuratora Barbary Szczepańskiej

po rozpoznaniu dnia 19 listopada 2015r.

sprawy **K. K.**

syna B. i W. z domu K.

urodzonego (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 lutego 2015 r. w miejscowości M., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości: pierwsze badanie – 0,32 mg/l, drugie badanie – 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego K. K. warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 67 § 2 kk w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podst. art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie, w tym opłaty.

Sygn. akt VII K 93/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2015 r. około godz. 14.00 K. K. spożywał alkohol w postaci dwóch piw. Około godziny 15.00 K. K. wsiadł do samochodu marki V. (...) nr rej. (...) należącego do M. S. i pojechał nim do końca miejscowości M., następnie zawrócił i kiedy wracał został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. K. – 16, 29v;

zeznania świadka J. k. - k. 6, 29v;

notatka urzędowa – k. 1/

K. K. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą posiadającego stosowane świadectwo legalizacji urządzenia A.-Sensor IV CM. Badanie przeprowadzone o godzinie 15.07 dało wynik 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a przy próbie ponowionej o godzinie 15.25 wynik wyniósł 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. K. K. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. K. – 16, 29v;

zeznania świadka J. k.- k. 6, 29v;

notatka urzędowa – k. 1;

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 2;

świadectwo wzorcowania – k. 3/

Oskarżony K. K. ma 19 lat, posiada wykształcenie gimnazjalne, uczy się w Zespole Szkół (...) w O.. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, sam pozostaje na utrzymaniu rodziców. K. K. nie był dotychczas karany sędownie.

/Dowód: dane dotyczące oskarżonego – k. 12, 18, 29;

dane o karalności – k. 10/

Oskarżony K. K. w toku całego postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Oskarżony podał, że w dniu 13 lutego 2015 r. spożywał około godziny 13, czy nawet może 14 alkohol w postaci dwóch piw. Przyjechał do domu ze szkoły, naprawiał coś w samochodzie, a następnie wsiadł do samochodu marki V. (...) nr rej. (...), który należy do szwagra M. S.. Oskarżony wyjaśnił ponadto, iż kluczyki od samochodu były w domu, a szwagier nie wiedział, że wziął samochód. Około godziny 15.00 wsiadł do samochodu i jechał przez wioskę. W M. został zatrzymany do kontroli przez oznakowany patrol Policji i po przebadaniu na zawartość alkoholu wyszło, że jest nietrzeźwy. K. K. podał także, że bardzo żałuje tego, co zrobił i zapewnił, że więcej tak sytuacja się nie powtórzy.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. K. – 16, 29v/

W wyniku ustalonego stanu faktycznego Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranych dowodów wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły zdaniem Sądu żadnych wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego K. K., który w toku całego postępowania przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz zeznaniach świadka J. K.. Sąd wziął także pod uwagę wszystkie pozostałe dowody zgromadzone w postępowaniu, a to protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, notatkę urzędową oraz notatkę z przeprowadzonych ustaleń na zasadzie art. 213 § 1 k.p.k. i dane o karalności.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego Sąd uznał je za wiarygodne albowiem były logiczne i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Podobnie Sąd odniósł się do zeznań świadka J.k.. Zdaniem Sądu były one logiczne i spójne z wyjaśnieniami oskarżonego, a zatem wiarygodne.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się także w całości na dowodach z dokumentów tj. notatce urzędowej, protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, notatce z przeprowadzonych ustaleń na

zasadzie art. 213 § 1 k.p.k. i danych o karalności, albowiem zostały sporządzone w przepisanej formie, przez osoby do tego uprawnione, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich prawdziwości, rzetelności.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż oskarżony K. K. w dniu 13 lutego 2015 r. prowadząc w ruchu lądowym, w miejscowości M. samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 178a § 1 k.k.

Nie mniej jednak, w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę realia niniejszej sprawy, wobec oskarżonego ziściły się wszystkie przesłanki zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Zgodnie z art. 66 § 1 i 2 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa, warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności.

Bezspornie zarówno okoliczności popełnienia czynu jak i wina oskarżonego K. K. nie budzą żadnych wątpliwości. Zdaniem Sądu należy również uznać, iż wina oskarżonego, jak też społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. Stopień winy, zdaniem Sądu odnosi się do osobowości samego sprawcy i możliwości rozpoznania sytuacji, jej prawnej oceny oraz możliwość przeprowadzenia prawidłowego procesu motywacyjnego i podjęcia decyzji o postąpieniu zgodnym z prawem. U oskarżonego te procesy nie były zaburzone, nie mniej jednak, w ocenie Sądu, z uwagi na jego bardzo młody wiek mogły zostać przysłonięte przez pochopność decyzji, impuls związany z chęcią sprawdzenia naprawianego samochodu. Natomiast elementy stopnia społecznej szkodliwości czynu zostały wskazane w art. art. 115 § 2 k.k. Są to: rodzaj naruszonego dobra prawnego, charakter naruszonego dobra prawnego, rozmiary szkody (wyrządzonej albo grożącej), sposób popełnienia czynu, okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności, stopień naruszenia reguł ostrożności.

W tym miejscu wskazać należy, iż oczywistym jest, iż występki z art. 178a § 1 k.k. jest występkiem formalnych, nie mniej jednak, w ocenie Sądu, wyżej wskazane okoliczności, a więc okoliczności związane z popełnionym tym konkretnym czynem zabronionym, mają wpływ na ocenę zachowania się sprawcy oraz stopień jego winy i stopień społecznej szkodliwości. Oczywistym jest także, iż występki typizowane w art. 178a § 1 k.k. oraz inne przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji niosą w sobie potencjalnie duży stopień społecznej szkodliwości. Jednakże, w ocenie Sądu, w przypadku czynu jakiego dopuścił się oskarżony, najistotniejsze są właśnie okoliczności konkretnego czynu, a także stopień nietrzeźwości sprawcy. Uwadze Sądu nie uszedł fakt, iż poziom alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wzrósł. Zdaniem Sądu fakt ten nie wyklucza jednak zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Wartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu w żadnym z badań nie przekroczyła bowiem w sposób znaczny dopuszczonych przez kodeks karny norm tj. 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponadto o zastosowaniu w tej sprawie instytucji warunkowego umorzenia postępowania zadecydowały również właściwości i warunki osobiste oskarżonego. K. K. dotychczas nie był karany sędownie, zaś występki z art. 178 a § 1 k.k. zagrożony jest alternatywnie karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do dwóch lat. W ocenie Sądu tak właściwości jak i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonego wskazują na to, iż mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. Oskarżony jest osobą bardzo młodą, nie był karany sędownie, uczy się, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Wyraził skruchę i żal z uwagi na popełniony występki. Jego postawa tak w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem wskazuje, iż rozumiał on swój błąd. Okoliczności te pozwalają przypuszczać, iż to zdarzenie z dnia 13 lutego 2015 r. miało jedynie charakter epizodyczny w życiu K. K..

Zaufanie, którym Sąd obdarzył oskarżonego zweryfikuje okres próby oznaczony na podstawie art. 67 § 1 kk na jeden rok oraz dozór kuratora sądowego.

Sąd w oparciu o treść art. 67 § 3 k.k. i art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych uznając, iż eliminacja oskarżonego z ruchu drogowego będzie dodatkową dla niego mobilizacją do dalszego życia w zgodzie z prawem oraz uświadomi mu zagrożenia jakie mogą stwarzać w ruchu drogowym nietrzeźwi kierujący. Ponadto wskazać należy, iż Sąd stoi na stanowisku, iż określona w art. 67 § 3 k.k. możliwość orzekania zakazu prowadzenia pojazdów czyni celowym stosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania wobec dotąd niekaranych sprawców występku prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Podkreślić bowiem należy, iż występki z art. 178a § 1 k.k. jest występkiem umyślnym, niesie w sobie zagrożenie bezpieczeństwa w komunikacji i jest wręcz „plagą” polskich ulic. Tym samym już także z uwagi na cele prewencyjne i wychowawcze orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest w pełni zasadne. W ocenie Sądu okres orzeczonego środka karnego zapobiegnie zagrożeniu, jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu w szczególności w kontekście rodzaju i wagi naruszonych przez niego zasad bezpieczeństwa, oraz skutków naruszenia tych zasad w postaci spowodowania realnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu. Sąd w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego, że stosowanie tego środka karnego jest najskuteczniejszym sposobem wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszającym naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości (zob. wyrok SN z dnia 24 kwietnia 1982 r. sygn. VKRN106/82). W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd orzekł środek karny na okres 3 lat. Oskarżony w ogóle nie powinien kierować pojazdem mechanicznym z uwagi na fakt, iż nie posiada stosowanych uprawnień, a zatem nikt nie zweryfikował jego predyspozycji i umiejętności w tym zakresie. Pomijając już fakt, że K. K. kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, to zlekceważył i naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego przejawiające się między innymi w tym, że do ruchu dopuszczane są osoby posiadające stosowane uprawnienia. W tym miejscu podkreślić także należy, iż statystyki wskazują, że najwięcej wypadków powodują najmłodszy kierowcy tj. w wieku od 18 do 24 lat. Osoby te, cechuje bowiem brak doświadczenia i umiejętności w kierowaniu pojazdami oraz duża skłonność do brawury i ryzyka. Okres 3 letni na jaki Sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, zdaniem Sądu, przy warunkowym umorzeniu postępowania, będzie dla oskarżonego wystraszającą dolegliwością oraz spełni cele w zakresie prewencji generalnej i szczególnej. Uświadomi bowiem K. K. naganność jego zachowania i zapewni także bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Ponadto Sądowi z doświadczenia wiadomym jest, iż dla sprawców występku z art. 178a § 1 k.k. zazwyczaj największą dolegliwością jest orzekany wobec nich środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a nie wymierzana kara.

Uwzględniając sytuację materialną oskarżonego, w tym fakt, iż kontynuuje naukę i pozostaje na utrzymaniu rodziców, na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił K. K. od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
 2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Prok. Rej.;
 3. kal. 14 dni.
- 3.06.2015 r.

SSR Izabela Nowak